

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

I

1.

Així ho he escoltat. En una ocasió el Benaventurat residia al monestir ofert per Anāthapiṇḍika al bosc de Jeta i es va adreçà als monjos: Monjos, existeixen dues classes de culpa, la culpa aquí i ara i la culpa posterior. Quina és la culpa aquí i ara? Monjos, una persona veu un lladre o un malfactor, l'agafa i el porta davant el rei i el rei el considera culpable. El fuetaja amb el fuet, una corda de la selva o un pal brut. Li produeix talls als seus membres majors i menors. El col·loca a una olla, li talla els seus cabells, el col·loca a la foscor, el guarneix amb garlandes bullents, li crema les seves mans amb una torxa, el castiga amb un vestit d'escorça, el converteix en un antílop, li col·loca un peix de ganxos al cos, li arranca trossos de pell de la mida de les monedes, o el col·loca a l'aigua alcalina, o amb una espiga passada d'una orella a l'altra és fixat a la terra per girar, o el colpeja fins que el seu cos és tant suau com una palla, o llençat a l'oli bullent, o entregat als gossos per ser menjat viu, o és clavat en un ganxo fins que mor o el seu coll és segat per una espasa.

Llavors succeeix que així com el malfactor també és castigat igualment com aquest lladre, jo també seré castigat mitjançant les fuetades amb el fuet, una corda de la selva o un pal brut, el tall dels meus membres majors i menors, el ser col·locat en una olla, el tallament dels cabells, el ser col·locat a la foscor, el guarniment amb garlandes bullents, la cremada de les mans

per una torxa, el càstig d'un vestit d'escorça, el ser convertit en un antílop, un peix de ganxos col·locat al cos, l'arrencada de trossos de pell de la mida de les monedes, la persecució a l'aigua alcalina, o amb una espiga passada d'una orella a l'altra és fixat a la terra per girar, o el colpeja fins que el seu cos és tant suau com una palla, o llençat a l'oli bullent, o entregat als gossos per ser menjat viu, o és clavat en un ganxo fins que mor o el seu coll és segat per una espasa.

Aquest, aterrat per la culpa aquí i ara, no roba ni comet accions perjudicials.

Monjos, quina és la culpa posterior? Una persona amb una conducta física perjudicial obtindrà resultats perjudicials posteriorment, amb una conducta verbal perjudicial obtindrà resultats perjudicials posteriorment i amb una conducta mental perjudicial obtindrà resultats perjudicials posteriorment i si jo tinc una conducta perjudicial amb el meu cos, el meu discurs i la meva ment, renaixeré realment després de la mort en un estat perjudicial i inferior, a l'infern.

Aquest, aterrat per la culpa posterior, renuncia a la conducta física perjudicial, segueix una conducta física beneficiosa, renuncia a la conducta verbal perjudicial, segueix una conducta verbal beneficiosa, renuncia a la conducta mental perjudicial i segueix una conducta mental beneficiosa. Monjos, aquesta és la culpa posterior. Aquestes són les dues classes de culpa i hauries d'exercitar-vos-hi. Nosaltres hauríem d'estar aterrats per la culpa actual i per la culpa posterior, hauríem d'alliberar-nos de totes les culpes.

2.

Monjos, existeixen dues classes d'esforç els quals s'assoleixen amb dificultat. De quins es tracten? L'esforç d'una persona laica que resideix en una llar per subministrar roba, aliments, medecines indispensables i residències i una persona sense llar que s'esforça en renunciar a tots els afectes. Monjos, d'aquests dos, la persona sense llar que s'esforça en renunciar a tots els afectes és més noble. Per tant, monjos, hauríeu d'esforçar-vos en renunciar a tots els afectes.

3.

Monjos, existeixen dues coses que són per penedir-se'n. Quines dues? Algú desenvolupa una conducta física perjudicial i no desenvolupa una conducta física beneficiosa, desenvolupa una conducta verbal perjudicial i no desenvolupa una conducta verbal beneficiosa, desenvolupa una conducta mental perjudicial i no desenvolupa una conducta mental beneficiosa. Llavors, aquest es penedeix: He realitzat una conducta física perjudicial i

no he desenvolupat la conducta física beneficiosa. He realitzat una conducta verbal perjudicial i no he desenvolupat la conducta verbal beneficiosa. He realitzat una conducta mental perjudicial i no he desenvolupat una conducta mental beneficiosa. Monjos, aquests dos són els dos penediments.

4.

Monjos, existeixen dues coses que són per no penedir-se'n. Quines dues? Algú desenvolupa una conducta física beneficiosa i s'absté d'una conducta física perjudicial, desenvolupa una conducta verbal beneficiosa i s'absté d'una conducta verbal perjudicial, desenvolupa una conducta mental beneficiosa i s'absté d'una conducta mental perjudicial. Aquest no se'n penedeix: He realitzat una conducta física beneficiosa i m'he abtingut de la conducta física perjudicial. He realitzat una conducta verbal beneficiosa i m'he abtingut de la conducta verbal perjudicial. He realitzat una conducta mental beneficiosa i m'he abtingut de la conducta mental perjudicial. Monjos, aquests dos són els dos no penediments.

5.

Monjos, hauríeu d'adquirir el coneixement d'aquestes dues coses. La insatisfacció en els pensaments meritoris i l'esforç en no obstaculitzar els pensaments meritoris. Monjos, així fou el meu esforç en els pensaments meritoris. Això és així, encara que em quedi en la pell, les venes i els ossos. Que el cos complet s'assequi de carn i sang. No havent assolit allò que s'ha d'assolir amb força, esforç i vigor, no renunciaré a l'esforç. Monjos, llavors vaig assolir ràpidament la il·luminació i la fi de la infelicitat.

Monjos, vosaltres hauríeu d'exercitar-vos en els pensaments meritoris. Això és així, encara que em quedi en la pell, les venes i els ossos. Que el cos complet s'assequi de carn i sang. No havent assolit allò que s'ha d'assolir amb força, esforç i vigor, no renunciaré a l'esforç. Monjos, si ho feu així, vosaltres també assolireu aviat el noble objectiu de la santa vida, per la qual els fills de les bones famílies deixen la llar i esdevenen persones sense llar. Hauries de realitzar-ho aquí i ara i residir-hi.

Per tant, monjos, hauríeu d'exercitar-t'hi. Això és així, encara que em quedi en la pell, les venes i els ossos. Que el cos complet s'assequi de carn i sang. No havent assolit allò que s'ha d'assolir amb força, esforç i vigor, no renunciaré a l'esforç.

6.

Monjos, existeixen dues classes de pensaments. Quins són? Gaudir amb els pensaments obligatoris i comprendre profundament els pensaments obligatoris. Monjos, aquells qui gaudeixen dels pensaments obligatoris i no dissipen l'avidesa, no dissipen l'odi i no dissipen l'engany. Aquests no estan alliberats del naixement, de l'envellir, de la mort, de l'aflicció, del lament i de la insatisfacció. Jo dic que no estan alliberats de la infelicitat.

Monjos, aquells qui comprenen profundament els pensaments obligatoris dissipen l'avidesa, dissipen l'odi i dissipen l'engany. Aquests estan alliberats del naixement, de l'envellir, de la mort, de l'aflicció, del lament i de la insatisfacció. Jo dic que estan alliberats de la infelicitat. Monjos, existeixen dues classes de pensaments.

7.

Monjos, existeixen dues classes de coses indignes. Quines són? Són la no vergonya i la no pena. Monjos, aquestes dues coses són indignes.

8.

Monjos, existeixen dos coses moralment beneficioses. Quines són? Són la vergonya i la pena. Monjos, aquestes dues coses són moralment beneficioses.

9.

Monjos, existeixen dues coses moralment beneficioses que protegeixen el món. Quines són? La vergonya i la pena. Monjos, si aquestes dues coses moralment beneficioses no protegissin el món, les persones no coneixerien la mare o la madrastra o la tia, o l'esposa del mestre com l'esposa del mestre. Existeix una diferència en el món entre les diferents cabres, aus, porcs, gossos i guineus. Atès que aquestes dues coses moralment beneficioses protegeixen el món, les persones coneixen la mare o la madrastra o la tia, o l'esposa del mestre com l'esposa del mestre.

10.

Monjos, existeixen dues classes d'observança de la pluja. Observar la pluja quan succeeix i observar-la posteriorment. Existeixen dues classes d'observança de la pluja.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

II

11.

Monjos, existeixen dues classes de poders. Quins són? Existeix el poder de l'atenció i el poder del desenvolupament. Monjos, algú considera que la conducta física perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment, la conducta verbal perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment y la conducta mental perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment. Atenent això, aquest s'absté d'una conducta física perjudicial i desenvolupa la conducta física beneficiosa, s'absté d'una conducta verbal perjudicial i desenvolupa la conducta verbal beneficiosa i s'absté d'una conducta mental perjudicial i desenvolupa la conducta mental beneficiosa. Monjos, això s'anomena el poder de l'atenció.

Monjos, quin és el poder de la concentració? Monjos, el poder de la concentració de l'instructor és el poder de concentració en el nivell de l'instructor. Aquest dissipa l'avidesa, l'odi i la insatisfacció, al nivell possible d'acord amb el seu poder i no realitza el perjudici i augmenta el no demèrit. Això s'anomena el poder de la concentració.

12.

Existeixen dues classes de poders. Quins són? Existeix el poder de l'atenció i el poder del desenvolupament. Monjos, algú considera que la conducta física perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment, la conducta verbal perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment y la conducta mental perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment. Atenent això, s'absté d'una conducta física perjudicial i desenvolupa la conducta física beneficiosa, s'absté d'una conducta verbal perjudicial i desenvolupa la conducta verbal beneficiosa, s'absté de la conducta mental perjudicial i desenvolupa la conducta mental beneficiosa. Monjos això s'anomena el poder de l'atenció. Monjos, quin és el poder de la concentració? Monjos, un monjo desenvolupa el factor de la il·luminació de la contemplació, retirat i separat per exhaurir i finalitzar a la maduresa. Aquest desenvolupa el factor de la il·luminació de la investigació de l'ensenyança, retirat i separat per exhaurir i finalitzar a la maduresa. Aquest desenvolupa el factor de la il·luminació de l'esforç, retirat i separat per exhaurir i finalitzar a la maduresa. Aquest desenvolupa el factor de la il·luminació de la joia, retirat i separat per exhaurir i finalitzar a la maduresa. Aquest desenvolupa el factor de la pacificació de l'esforç, retirat i separat per exhaurir i finalitzar a la maduresa. Aquest desenvolupa el factor de la concentració de l'esforç, retirat i separat per exhaurir i finalitzar a la maduresa. Aquest desenvolupa el factor de la il·luminació de l'equanimitat, retirat i separat per exhaurir i finalitzar a la maduresa. Monjos, això s'anomena el poder de la concentració i aquests dos són els poders.

13.

Monjos, existeixen dues classes de poders. Quins són? Són el poder de l'atenció i el poder del desenvolupament. Monjos, algú considera que la conducta física perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment, la conducta verbal perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment i la conducta mental perjudicial produeix resultats perjudicials aquí i ara i posteriorment. Atenent això, aquest s'absté d'una conducta física perjudicial i desenvolupa la conducta física beneficiosa, s'absté de la conducta verbal perjudicial i desenvolupa la conducta verbal perjudicial, s'absté de la conducta mental perjudicial i desenvolupa la conducta mental perjudicial. Monjos, això s'anomena el poder de l'atenció. Monjos, quin és el poder de la concentració? Monjos, un monjo separa la ment dels desigs sensibles i dels pensaments demeritoris amb pensaments i processos mentals i, amb la joia i la felicitat nascuda de la separació, assoleix la primera abstracció. Pacificant els pensaments i els processos mentals i amb la ment pacificada internament i concentrada a un punt

assoleix la segona abstracció, la qual és sense pensaments i processos mentals i acompanyada de la joia i la felicitat nascuda de la concentració. Residint amb equanimitat en la joia i la separació, amb el coneixement atent experimenta també la felicitat amb el cos i assoleix la tercera abstracció. A aquesta abstracció el Noble diu que és residir a la felicitat de l'equanimitat. Renunciant a la satisfacció i a la insatisfacció i havent renunciat prèviament al plaer i al dolor, no sentint ni satisfacció ni insatisfacció mitjançant la purificació diligent amb equanimitat assoleix la quarta abstracció. Monjos, això s'anomena el poder de la concentració i aquests són els dos poders.

14.

Monjos, existeixen dues formes per mostrar l'ensenyança d'Aquell qui ha retornat una vegada. Quines són? Breument i detalladament. Aquestes són les dues formes de mostrar l'ensenyança d'Aquell qui ha retornat una vegada.

15.

Monjos, quan la caiguda d'un monjo i l'acusació d'un monjo no es reflexen internament, l'establiment de l'assumpte romà molt de temps i el monjo no resideix en la felicitat. Quan la caiguda d'un monjo i l'acusació d'un monjo es reflexen internament, l'establiment de l'assumpte no romà molt de temps i el monjo resideix en la felicitat.

Monjos, com es reflexa internament la caiguda d'un monjo? Un monjo, equivocat per una ofensa, considera: Jo he caigut per una ofensa a causa d'alguna de les portes dels sentits. Aquest monjo m'ha vist caigut per una ofensa a causa d'alguna de les portes dels sentits. Si jo no hagués caigut per una ofensa a causa d'alguna de les portes dels sentits, aquest monjo no m'hauria vist caigut per aquesta ofensa. Com que jo he caigut per una ofensa a causa d'alguna de les portes dels sentits, aquest monjo que m'ha vist caigut per una ofensa i enfadat, ha pronunciat paraules desagradables i jo estava enfadat i pronunciava paraules desagradables. Llavors aquest monjo s'enfadà i parlà als altres sobre això. Per tant, sóc jo qui haig de demanar perdó per finalitzar la disputa. D'aquesta manera la caiguda d'un monjo es reflexa internament.

Monjos, com es reflexa internament l'acusació d'un monjo? El monjo acusat considera: Aquest monjo ha caigut per una ofensa a causa d'alguna de les portes dels sentits. Jo el vaig veure caigut per una ofensa a causa d'alguna de les portes dels sentits. Si aquest no hagués caigut per una ofensa a causa d'alguna de les portes dels sentits, jo no l'hagués vist caigut per aquesta ofensa. Com que aquest ha caigut per una ofensa a causa

d'alguna de les portes dels sentits, jo l'he vist caigut per la ofensa i enfadat. Jo vaig pronunciar paraules desagradables i aquest estava enfadat i pronunciava paraules desagradables. Llavors, enfadat jo vaig parlar amb els altres sobre això. Per tant, sóc jo qui haig de demanar perdó per finalitzar la disputa. D'aquesta manera l'acusació d'un monjo es reflexa internament. Monjos, quan la caiguda d'un monjo i l'acusació d'un monjo no es reflexen internament, l'establiment de l'assumpte romà molt de temps i els monjos no resideixen a la felicitat. Quan la caiguda d'un monjo i l'acusació d'un monjo es reflexen internament, l'establiment de l'assumpte no romà molt de temps i els monjos resideixen a la felicitat.

16.

Un brahman s'apropà al Benaventurat, s'intercanviaren salutacions amistoses i s'assegué al seu costat. Llavors li digué al Benaventurat: bondadós Gautama, perquè alguns han nascut en disminució després de la mort, en un estat perjudicial a l'infern? Brahman, a causa de no adherir-se a l'ensenyança i per les seves conductes perjudicials, alguns naixen en disminució, en un estat perjudicial a l'infern. Perquè alguns han nascut en increment després de la mort, en un estat beneficiós al cel? Brahman, a causa d'adherir-se a l'ensenyança i per les seves conductes beneficioses, alguns naixen en increment, en un estat beneficiós al cel.

Bondadós Gautama ho he comprès, és com si quelcom derrocat és rehabilitat, és com si quelcom és descobert. És com si s'expliqués el camí a algú que s'ha perdut o com una làmpada que il·lumina la foscor per a que aquells qui posseeixen ulls vegin les formes. El bondadós Gautama ha explicat l'ensenyança de formes variades. Ara, prenc refugi al Benaventurat, a l'ensenyança i a la comunitat de monjos. Recorda'm com a un deixeble laic des d'ara fins que la meva vida s'acabi.

17.

Llavors el brahman Jāṇussoṇi s'apropà al Benaventurat, s'intercanviaren salutacions amistoses i s'assegué al seu costat. Llavors li digué al Benaventurat: Bondadós Gautama, perquè alguns han nascut en disminució després de la mort, en un estat perjudicial a l'infern? Bondadós Gautama, perquè alguns han nascut en increment després de la mort, en un estat beneficiós al cel? Brahman, a causa de la realització i de la no realització alguns han nascut en increment, en un estat beneficiós al cel. Bondadós Gautama, no comprenc aquesta breu exposició, seria beneficiós que m'ho expliquessis detalladament. Llavors el brahman escoltà amb atenció. Brahman, algú es comporta perjudicialment amb el seu cos i abandona el desenvolupament de la conducta física beneficiosa, es comporta

perjudicialment amb la seva paraula i abandona el desenvolupament de la conducta verbal beneficiosa, es comporta perjudicialment amb la seva ment i abandona el desenvolupament de la conducta mental beneficiosa. Així, com a resultat de la realització i de la no realització, alguns han nascut en disminució, en un estat perjudicial a l'infern.

Brahman, algú desenvolupa la conducta beneficiosa amb el seu cos i s'absté de la conducta física perjudicial, desenvolupa la conducta beneficiosa amb la seva paraula i s'absté de la conducta verbal perjudicial, desenvolupa la conducta beneficiosa amb la seva ment i s'absté de la conducta mental perjudicial. Així, com a resultat de la realització i de la no realització, alguns han nascut en increment, en un estat beneficiós al cel.

Bondadós Gautama ho he comprès, és com si quelcom derrocat és rehabilitat, és com si quelcom és descobert. És com si s'expliqués el camí a algú que s'ha perdut o com una làmpada que il·lumina la foscor per a que aquells qui posseeixen ulls vegin les formes. El bondadós Gautama ha explicat l'ensenyança de formes variades. Ara, prenc refugi al Benaventurat, a l'ensenyança i a la comunitat de monjos. Recorda'm com a un deixeble laic des d'ara fins que la meva vida s'acabi.

18.

Llavors el venerable Ānanda s'apropà al Benaventurat, s'intercanviaren salutacions amistoses i s'assegué al seu costat. Una vegada assentat, el Benaventurat li digué a Ānanda: et dic definitivament que una conducta perjudicial de cos, de paraula i de ment no s'hauria de realitzar. El venerable Ānanda preguntà al Benaventurat: Venerable senyor, s'ha dit amb evidència que una conducta perjudicial de cos, de paraula i de ment no s'hauria de realitzar, però si aquesta es realitza què s'hauria d'esperar? Ānanda, jo he dit definitivament que una conducta perjudicial de cos, de paraula i de ment no s'hauria de realitzar i si aquesta es realitza, aquests perills s'haurien d'esperar. La culpa a un mateix, el savi que compren profundament el mira amb menyspreu, es difon una mala reputació, mor amb la ment confusa, després de la mort reneix en disminució, amb perjudici a l'infern. Ānanda, he dit definitivament que una conducta perjudicial de cos, de paraula i de ment no s'hauria de realitzar i si aquesta es realitza, aquests perills s'haurien d'esperar.

Venerable senyor, s'ha dit amb evidència que una conducta beneficiosa de cos, paraula i ment s'hauria de realitzar, però si aquesta es realitza què s'hauria d'esperar? Ānanda, he dit definitivament que una conducta beneficiosa de cos, de paraula i de ment s'hauria de realitzar i si aquesta es realitza, aquests resultats beneficiosos s'haurien d'esperar. La no culpa a un mateix, el savi que compren profundament venera la seva acció, es difon una bona reputació, mor amb la ment no confusa, després de la mort reneix

en increment, amb benefici al cel. Ānanda, he dit definitivament que una conducta beneficiosa de cos, de paraula i de ment s'hauria de realitzar i si aquesta es realitza, aquests resultats beneficosos s'haurien d'esperar.

19.

Monjos, dissipeu el demèrit, és possible dissipar el demèrit. Si no fos possible dissipar el demèrit no us diria que dissipeu el demèrit. Com és possible us dic, monjos, que dissipeu el demèrit.

Si la dissipació del demèrit conduís al perjudici i a la infelicitat no us diria, monjos, que dissipeu el demèrit. Com la dissipació del demèrit condueix al benefici i a la felicitat us dic, monjos, que dissipeu el demèrit.

Monjos, desenvolueu el mèrit, és possible desenvolupar el mèrit. Si no fos possible desenvolupar el mèrit no us diria que desenvolueu el mèrit. Com és possible us dic, monjos, que desenvolueu el mèrit.

Si el desenvolupament del mèrit conduís al perjudici i a la infelicitat no us diria, monjos, que desenvolueu el mèrit. Com el desenvolupament del mèrit condueix al benefici i a la felicitat us dic, monjos, que desenvolueu el mèrit.

20.

Monjos, existeixen dues coses que condueixen a la confusió i a la desaparició de la correcta ensenyança. Quines són? És la utilització de les paraules i l'erudició que no transmeten el significat i les paraules i l'erudició utilitzades que no transmeten el significat pel necessari acabament. Monjos, aquestes dues coses condueixen a la confusió i a la desaparició de la correcta ensenyança.

21.

Monjos, existeixen dues coses que condueixen a la no confusió i a la no desaparició de la correcta ensenyança. Quines són? És la utilització de les paraules i l'erudició que transmeten el significat i les paraules i l'erudició utilitzades que transmeten el significat pel necessari acabament. Monjos, aquestes dues coses condueixen a la no confusió i a la no desaparició de la correcta ensenyança.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

III

21.

Monjos, existeixen dues classes de imbècils. Qui són? Aquell qui no admet la infracció del reglament i aquell qui no accepta la confessió quan el perdó es sol·licita d'acord amb l'ensenyança. Monjos, aquests són les dues classes de imbècils.

Monjos, existeixen dues classes de persones sàvies. Quines són? Aquell qui admet la infracció del reglament i aquell qui accepta la confessió quan el perdó es sol·licita d'acord amb l'ensenyança. Monjos, aquests són les dues classes de persones sàvies.

22.

Monjos, existeixen dos que difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada. Quin són? El pervers o l'indignat, i aquell qui pren la fe comprenent quelcom de forma incorrecta. Monjos, aquests dos difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada.

23.

Monjos, existeixen dos que difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada. Quin són? Aquell qui diu allò que no ha estat pronunciat i allò que no ha estat murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada com si hagués estat pronunciat i murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada i aquell qui diu allò que ha estat pronunciat i allò que ha estat murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada com si no hagués estat pronunciat i murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada. Monjos, aquests dos difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada.

24.

Monjos, existeixen dos que no difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada. Quin són? Aquell qui diu allò que no ha estat pronunciat i allò que no ha estat murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada com si no hagués estat pronunciat i murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada i aquell qui diu allò que ha estat pronunciat i allò que ha estat murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada com si hagués estat pronunciat i murmurat per Aquell qui ha retornat una vegada. Monjos, aquests dos no difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada.

25.

Monjos, existeixen dos que difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada. Quin són? Aquell qui diu que el significat fonamental d'un sutta és el seu significat superficial i que el significat superficial d'un sutta és el seu significat fonamental. Monjos, aquests dos difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada.

26.

Monjos, existeixen dos que no difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada. Quin són? Aquell qui diu que el significat fonamental d'un sutta és el seu significat fonamental i que el significat superficial d'un sutta és el seu significat superficial. Monjos, aquests dos no difamen les paraules d'Aquell qui ha retornat una vegada.

27.

Monjos, algú amb accions secretes hauria d'esperar una d'aquestes direccions de l'acció, el naixement a l'infern o al món animal. Monjos, algú amb una direcció correcta hauria d'esperar una d'aquestes direccions de l'acció, el naixement entre els déus o entre les persones.

28.

Monjos, algú amb una visió correcta hauria d'esperar una d'aquestes direccions de l'acció, el naixement a l'infern o al món animal.

29.

Monjos, algú amb una visió incorrecta hauria d'esperar una d'aquestes direccions de l'acció, el naixement entre els déus o entre les persones.

30.

Monjos, pels no virtuosos existeixen dos ingressos finals, el naixement a l'infern o al món animal i pels virtuosos existeixen dos ingressos finals, el naixement entre els déus o entre les persones.

31.

Monjos, veient dues bones raons jo resideixo als boscos i als voltants del bosc. Quines són aquests dues? Per una residència satisfactòria aquí i ara i mogut per la compassió per la generacions futures. Monjos, veient aquestes dues raons jo resideixo als boscos i als voltants dels boscos.

32.

Monjos, aquestes dues coses són la cara de la saviesa. Quines són? La serenitat i el discerniment. Quin és el resultat del desenvolupament de la serenitat? El desenvolupament de la ment. Quin és el resultat del desenvolupament de la ment? Tota l'avidesa s'exhaureix.

Monjos, quin és el resultat del desenvolupament del discerniment? L'augment de la saviesa. Quina és la utilitat de l'augment de la saviesa? Tota la ignorància s'exhaureix. Amb les contaminacions menors no s'allibera la ment. Les contaminacions menors de la ignorància no augmenten la saviesa. Per tant, monjos, amb l'exhauriment de l'avidesa existeix l'alliberament de la ment i amb l'exhauriment de la ignorància l'alliberament mitjançant la saviesa.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

IV

33.

Monjos, us vull explicar el no Gran Home i el Gran Home, escolteu i pareu molta atenció. Monjos, qui és el no Gran Home? És desagraït i mancat de consideració. Monjos, s'hauria de comprendre perfectament que el desagraïment i la manca de consideració són menyspreables. És completament l'esfera del no Gran Home. Monjos, qui és el Gran Home? És agraït i posseeix consideració envers els altres. Monjos, s'hauria de comprendre perfectament que ser agraït i considerat envers els altres és noble. És completament l'esfera del Gran Home.

34.

Monjos, us dic que no podeu recompensar a dues persones. Qui són? Són la mare i el pare. Monjos, si haguéssiu portat el vostre pare i la vostra mare a la vostra esquena i viscut cent anys i mentre tant haguéssiu netejat i fet massatges als seus cossos mentre ells perdessin pixums i excrements, encara no els hauríeu retornat tota la gratitud que ells us varen mostrar. Encara que els oferiu tota la riquesa i els convertiu en governants de la terra, tampoc llavors no els haureu retornat la gratitud mostrada envers vosaltres perquè ells us han donat molt més. Ells us alimentaren quan no podíeu caminar i us van mostrar el món. Si la vostra mare i el vostre pare

no posseeixen la fe i vosaltres els introduïu a la fe, si no posseeixen virtuts i vosaltres els hi infoneu, si són miserables i els convertiu en benvolents i si no són savis i els feu savis, haureu mostrat gratitud a la vostra mare i al vostre pare, és més que suficient.

35.

Així ho he escoltat. En una ocasió un braman s'apropà al Benaventurat, s'intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: quina és la fe del bondadós Gautama i què predica? Braman, jo predico la realització i la no realització. Com predica el bondadós Gautama la realització i la no realització? Braman, jo predico la no realització de la conducta perjudicial de cos, de paraula i de ment i jo predico la no realització del pensament demeritori a cap de les diverses esferes, jo predico la realització de la conducta beneficosa de cos, de paraula i de ment a cadascuna de les diverses esferes. Braman, d'aquesta manera dic que jo predico la realització i la no realització. Bondadós Gautama ho he comprès, és com si quelcom derrocat és rehabilitat, és com si quelcom és descobert. És com si s'expliqués el camí a algú que s'ha perdut o com una làmpada que il·lumina la foscor per a que aquells qui posseeixen ulls vegin les formes. El bondadós Gautama ha explicat l'ensenyança de formes variades. Ara, prenc refugi al Benaventurat, a l'ensenyança i a la comunitat de monjos. Recorda'm com a un deixeble laic des d'ara fins que la meua vida s'acabi.

36.

En una ocasió el cap de la família Anāthapiṇḍika s'apropà al Benaventurat, s'intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: Venerable senyor, quants al món són dignes de rebre ofrenes i de qui les haurien de rebre? Cap de família, existeixen dos grups dignes de rebre ofrenes, són els instructors i aquells qui han anat més enllà de l'instrucció. Cap de família, les ofrenes s'haurien de donar a ells. Llavors el Benaventurat li digué també: Els instructors i aquells qui han anat més enllà de l'instrucció són dignes de rebre les ofrenes. Aquests realitzen la conducta beneficosa de cos, de paraula i de ment. Aquests són el camp del mèrit per realitzar els sacrificis.

37.

Així ho he escoltat. En una ocasió el Benaventurat residia al monestir ofert per Anāthapiṇḍika al bosc de Jeta a Sāvatti. Per aquell temps el venerable Sāriputta residia al monestir de Pubba ofert per la mare de Migāra a Sāvatti. Llavors el venerable Sāriputta s'adreçà als monjos: Amics monjos, quina és la persona amb els lligams interns? Aquí monjos, un monjo és virtuós seguint l'elevat codi de regles i practicant la conducta beneficosa, tement la més mínima falta. Després de la mort naix segurament en companyia dels déus. Desapareixent d'allà retorna aquí per nàixer. Monjos, aquesta és la persona amb els lligams interns que és un retornador.

Amics monjos, quina és la persona amb els lligams externs? Aquí monjos, un monjo és virtuós seguint l'elevat codi de regles i practicant la conducta beneficosa, tement la més mínima falta. Gaudeix segurament de la serenitat d'una ment alliberada. Després de la mort naix segurament en companyia dels déus. Desapareixent d'allà no retorna aquí. Monjos, aquesta és la persona amb els lligams externs que és un no retornador. Altrament, monjos, un monjo és virtuós seguint l'elevat codi de regles i practicant la conducta beneficosa, tement la més mínima falta. Segueix el mètode de l'obtenció de la fatiga, el desaferrament i la fi dels desigs sensibles i del pensament. Segueix el mètode de posa fi a l'anhel. Després de la mort naix segurament en companyia dels déus. Desapareixent d'allà no retorna aquí. Monjos, aquesta és la persona amb els lligams externs que és un no retornador.

Llavors, molts déus que han desenvolupat l'equanimitat s'aproparen al Benaventurat, el veneraren i s'assegueren al seu costat i van dir al Benaventurat: Venerable senyor, el venerable Sāriputta està al monestir de Pubba explicant als monjos el significat de la persona amb els lligams interns i de la persona amb els lligams externs. La reunió està excitada. Seria profitós que el Benaventurat, mogut per la compassió, s'apropés al venerable Sāriputta. El Benaventurat s'apropà en silenci. Llavors el Benaventurat, com un home fort va estendre el seu braç doblegat o doblegà el seu braç estès i va desaparèixer del bosc de Jeta per aparèixer davant el venerable Sāriputta al monestir de Pubba. Llavors el Benaventurat s'assegué al seient que li havien preparat i el venerable Sāriputta també venerà al Benaventurat i s'assegué al seu costat. El Benaventurat li digué: Sāriputta, molts déus que han desenvolupat l'equanimitat s'aproparen a mi i asseguts al meu costat digueren: Venerable senyor, el venerable Sāriputta està al monestir de Pubba explicant als monjos el significat de la persona amb els lligams interns i de la persona amb els lligams externs. La reunió està excitada. Seria profitós que el Benaventurat, mogut per la compassió, s'apropés al venerable Sāriputta. Sāriputta, aquests déus romanen com si

estiguessin assegurats en la punta d'una espasa agrupats junts en desenes, trentenes, quarantenes, cinquantena, seixantenes i setantenes. Ells no es perjudiquen mútuament en aquest establiment. Sāriputta, aquesta instrucció s'hauria de donar aquí mateix. Les nostres facultats mentals s'haurien de pacificar. Les nostres accions físiques, verbals i mentals s'haurien de pacificar conjuntament en direcció cap a la vida gloriosa. Sāriputta, t'hauries d'instruir d'aquesta manera. Sāriputta, aquells qui han anat endavant en les altres fes no haurien d'escoltar aquest discurs si ells no l'han escoltat.

38.

Així ho vaig escoltar en una ocasió, el venerable Maha Kaccāyana residia a Benares a la riba del riu Kaddamadaha. Llavors el bramān Ārāmadanda s'apropà al venerable Maha Kaccāyana, s'intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: Bondadós Kaccāyana, quina és la raó i la causa de què els guerrers disputin amb els guerrers, els bramans amb els bramans i els caps de família amb els caps de família i també els monjos amb els monjos, A causa de la vanitat, de l'aferrament consolidat a l'anhel sensible, els guerrers disputen amb els guerrers, els bramans amb els bramans i els caps de família amb els caps de família.

Bondadós Kaccāyana, quina és la raó i la causa de què aquests monjos disputin amb monjos? A causa de la vanitat, de l'aferrament consolidat a l'anhel sensible per una opinió doctrinal els monjos disputen amb els monjos. Bondadós Kaccāyana, existeix algú en aquest món que hagi superat la vanitat, l'aferrament consolidat a l'anhel sensible i l'aferrament consolidat per una opinió doctrinal? Bramān, existeix una persona que ha superat la vanitat, l'aferrament consolidat a l'anhel sensible i l'aferrament consolidat per una opinió doctrinal. Bondadós Kaccāyana, qui és aquest que ha superat la vanitat, l'aferrament consolidat a l'anhel sensible i l'aferrament consolidat per una opinió doctrinal? Bramān, a l'estat oriental existeix una ciutat anomenada Sāvatti on residia el Benaventurat, digne i completament il·luminat. Ell ha superat la vanitat, l'aferrament consolidat a l'anhel sensible i l'aferrament consolidat per una opinió doctrinal. Quan va dir això el bramān Ārāmadanda s'aixecà del seu seient, s'arreglà el seu xal a una espatlla, col·loca correctament el seu genoll al terra i abraçant les seves mans ca a la direcció on estava el Benaventurat realitzà aquesta solemne pronunciació tres vegades seguides: Venero al Benaventurat, digne i completament il·luminat. Ell ha superat la vanitat, l'aferrament consolidat a l'anhel sensible i l'aferrament consolidat per una opinió doctrinal.

Bondadós Kaccāyana, ho he comprès és com si quelcom derrocat és rehabilitat, és com si quelcom és descobert. És com si s'expliqués el camí a

algú que s'ha perdut o com una làmpada que il·lumina la foscor per a que aquells qui posseeixen ulls vegin les formes. El bondadós Kaccāyana ha explicat l'ensenyança de formes variades. Ara, prenc refugi al Benaventurat, a l'ensenyança i a la comunitat de monjos. Bondadós Kaccāyana recorda'm com a un deixeble laic des d'ara fins que la meva vida s'acabi.

39.

Així ho he escoltat. En una ocasió el venerable Mahā Kaccāyana residia al bosc de Gunḍa a Madhura. Llavors el brahman Kaṇḍarayana s'apropà al venerable Maha Kaccāyana, s'intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i digué: Bondadós Kaccāyana, he escoltat que el monjo Kaccāyana no acull, atén o dona seient als brahmans arruïnats, vells o que arriben a la fi del període de la vida. Bondadós Mahā Kaccāyana, és aquesta la bona conducta? Braman, el Benaventurat que coneix i veu, és digne i completament il·luminat ha mostrat el més vell i el més jove. Braman, pot existir una persona vella, de vuitanta, noranta o fins i tot cent anys des del naixement. Si aquest gaudeix amb els desigs sensibles, rodejat d'ells, bullint pels anhels sensibles, pels pensaments sensibles i enfebrat per la recerca sensible; a partir d'això això ell és considerat un jove.

Braman, pot existir un jove amb el cabell negre i fosc, jove en la primera etapa de la vida, el primer dels joves. Si aquest no gaudeix dels desigs sensibles, rodejat d'ells, no bullint pels anhels sensibles, pels pensaments sensibles i no enfebrat per la recerca sensible; a partir d'això ells és considerat un gran savi.

Quan va ser explicat això, el braman Kaṇḍarayana s'aixecà del seu seient, s'arreglà el seu xal a una espatlla i posant el seu cap als peus dels joves monjos digué: Bondadosos, vosaltres sou els més grans, vosaltres sou joves.

Bondadós Kaccāyana, ho he comprès és com si quelcom derrocat és rehabilitat, és com si quelcom és descobert. És com si s'expliqués el camí a algú que s'ha perdut o com una làmpada que il·lumina la foscor per a que aquells qui posseeixen ulls vegin les formes. El bondadós Kaccāyana ha explicat l'ensenyança de formes variades. Ara, prenc refugi al Benaventurat, a l'ensenyança i a la comunitat de monjos. Bondadós Kaccāyana recorda'm com a un deixeble laic des d'ara fins que la meva vida s'acabi.

40.

Monjos, en una ocasió quan els lladres són forts, el rei esdevé dèbil i viu amb infelicitat, incapaç de poder anar o venir dels estats limítrofs sense poder realitzar cap treball allà. El braman cap de família viu també amb infelicitat algunes vegades incapaç d'anar o venir per realitzar algun treball extern. Monjos, de la mateixa manera quan els monjos no virtuosos esdevenen forts els monjos virtuosos esdevenen dèbils i no poden assolir els estats limítrofs. Monjos, això és causa de l'avidesa, de mala fortuna i de la infelicitat de molts déus i persones.

41.

Monjos, existeixen dos mètodes incorrectes que jo no estimo ja sigui dels caps de família o d'aquells qui van endavant. Monjos, els caps de família o aquells qui van endavant a causa d'un mètode incorrecte no realitzen la finalització. Caminar pel camí incorrecte és demeritori. Monjos, existeixen dos mètodes correctes ja sigui dels caps de família o d'aquells qui van endavant. Monjos, els caps de família o aquells qui van endavant a causa d'un mètode correcte realitzen la finalització. Caminar pel camí correcte és meritori.

42.

Monjos, els monjos que comprenen incorrectament els suttes i les paraules comprenen incorrectament el significat i l'ensenyança. Això és causa de l'avidesa i de la infelicitat de molts déus i persones. Aquests acumulen molt demèrit i realitzen la desaparició de l'ensenyança. Monjos, els monjos que comprenen correctament els suttes i les paraules comprenen correctament el significat i entenen l'ensenyança directament. Això és causa del benestar i de la felicitat de molts déus i persones. Aquests acumulen molt mèrit i realitzen l'establiment de l'ensenyança.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

V

43.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció superficial i la recol·lecció profunda. Monjos, quina és la recol·lecció superficial? Monjos, en una recol·lecció si els monjos són superbs, confusos de ment, engreïts i vanitosos, amb una paraula frívola, sense coneixement profund amb coneixement dispers i sense el control de les facultats mentals, això és la recol·lecció superficial. Monjos, quina és la recol·lecció profunda? Monjos, en una recol·lecció si els monjos no són superbs, ni confusos de ment, ni engreïts o vanitosos, ni amb una paraula frívola, amb el coneixement profund establert, concentrat i amb el control de les facultats mentals, això és la recol·lecció profunda.

44.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció divisòria i la recol·lecció unitària. Monjos, quina és la recol·lecció divisòria? Monjos, en una recol·lecció si els monjos són disputadors, lluiten i tenen una disputa i viuen utilitzant les seves boques com arpons per ferir els altres, això és la recol·lecció divisòria.

Monjos, quina és la recol·lecció unitària? Monjos, en una recol·lecció si els monjos estan units, gaudeixen sense cap disputa, viuen veient tots els altres

amb ulls amorosos, això és la recol·lecció unitària. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues la recol·lecció unitària és noble.

45.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció distintiva i la recol·lecció no distintiva. Monjos, quina és la recol·lecció no distintiva? Monjos, en una recol·lecció si els monjos més vells viuen en l'abundància, letàrgics i escollint el camí cap a l'error, abandonant les reclusions i no realitzant l'esforç per assolir allò que encara no s'ha assolit ni per realitzar allò que encara no s'ha assolit. La generació posterior, seguint això també, viu l'abundància, letàrgic i escollint el camí cap a l'error, abandonant les reclusions i no realitzant l'esforç per assolir allò que encara no s'ha assolit ni per realitzar allò que encara no s'ha assolit. Monjos, aquesta és la recol·lecció no distintiva.

Monjos, quina és la recol·lecció distintiva? Monjos, en una recol·lecció si els monjos més vells no viuen en l'abundància, no letàrgics i no escollint en camí cap a l'error, no abandonant les reclusions i realitzant l'esforç per assolir allò que encara no s'ha assolit i per realitzar allò que encara no s'ha assolit. La generació posterior, seguint això també, no viuen en l'abundància, no letàrgics i no escollint en camí cap a l'error, no abandonant les reclusions i realitzant l'esforç per assolir allò que encara no s'ha assolit i per realitzar allò que encara no s'ha assolit. Monjos, aquesta és la recol·lecció distintiva. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues recol·leccions la recol·lecció distintiva és noble.

46.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció noble i la recol·lecció no noble. Monjos, quina és la recol·lecció no noble? Monjos, en una recol·lecció si els monjos no la comprenen tal com és en realitat, això és insatisfactori, això és el sorgir de la insatisfacció, això és el cessament de la satisfacció i això és el camí per assolir la fi de la satisfacció. Això és la recol·lecció no noble.

Monjos, quina és la recol·lecció noble? Monjos, en una recol·lecció si els monjos la comprenen tal com és en realitat, això és satisfactori, això és el sorgir de la satisfacció, això és el cessament de la insatisfacció i això és el camí per assolir la fi de la insatisfacció. Això és la recol·lecció noble. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues recol·leccions la recol·lecció noble és noble.

47.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La repugnància de les recol·leccions i la crema de les recol·leccions. Monjos, quina és la repugnància de les recol·leccions? Monjos, en una recol·lecció si els monjos estan subjugats per l'interès, subjugats per l'odi, subjugats per l'engany i subjugats per la por, això és la repugnància de les recol·leccions. Monjos, quina és la crema de les recol·leccions? Monjos, en una recol·lecció, si els monjos no estan subjugats per l'interès, per l'odi, per l'engany i per la por, això és la crema de les recol·leccions. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues recol·leccions la crema de les recol·leccions és noble.

48.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció disciplinada per il·luminar no investigadora i la recol·lecció disciplinada per investigar no il·luminada. Monjos, quina és la recol·lecció disciplinada per il·luminar no investigadora? Aquí monjos, en una recol·lecció els monjos no escolten els suttas profunds de la natura transcendental concernent a la vacuïtat predicats per Aquell qui ha retornat una vegada. Quan aquests s'han predicat no paren atenció, per aprendre i comprendre això no pensen com hauria de ser après. Escolten els suttas predicats en vers, en paraules i en erudició per algun deixeble que els satisfan els oïdes. Quan aquests s'han predicat llavors paren atenció, per aprendre i comprendre això pensen com hauria de ser après. Ho aprenen però no es pregunten sobre això, ni examinen com pot això succeir. No busquen el significat ocult i no s'ocupen de aclarir els diversos dubtes sobre l'ensenyança. Monjos, aquesta és la recol·lecció disciplinada per il·luminar no investigadora.

Monjos, quina és la recol·lecció disciplinada per investigar no il·luminada? Aquí monjos, en una recol·lecció els monjos no escolten els suttas predicats en vers, en paraules i en erudició per algun deixeble que els satisfan els oïdes. Escolten els suttas profunds de la natura transcendental concernent a la vacuïtat predicats per Aquell qui ha retornat una vegada. Quan aquests s'han predicat paren atenció, per aprendre i comprendre això pensen com hauria de ser après. Ho aprenen i es pregunten sobre això, examinen com pot això succeir. Busquen el significat ocult i s'ocupen d'aclarir els diversos dubtes sobre l'ensenyança. Monjos, aquesta és la recol·lecció disciplinada per investigar no il·luminada. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues recol·leccions la recol·lecció disciplinada per investigar no il·luminada és noble.

49.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció que honora allò material i no honora l'ensenyança correcta i la recol·lecció que honora l'ensenyança correcta i no honora allò material. Monjos, quina és la recol·lecció que honora allò material i no honora l'ensenyança correcta? Aquí monjos, en una recol·lecció els monjos, vestint robes blanques, es veneren les adquisicions els uns als altres en presència de les persones civils. Algú diu que un monjo s'allibera d'ambdues formes, que un altre monjo s'allibera mitjançant la saviesa i un altre és un testimoni físic. Un altre ha assolit la visió correcte, un altre és alliberat mitjançant la fe, un altre avança pel camí de l'ensenyança i un altre avança pel camí de la fe. Un altre és virtuós i es comporta benèficament, un altre no és virtuós i es comporta perjudicialment. Ells s'anuncien els uns als altres les adquisicions pel desig del guany, guanyant, participen d'això captivats, desmaiats amb avidesa i no són savis per veure el perill. Monjos, aquesta és la recol·lecció que honora allò material i no honora l'ensenyança correcta.

Monjos, quina és la recol·lecció que honora l'ensenyança correcta i no honora allò material? Aquí monjos, en una recol·lecció els monjos, vestint robes blanques, no es veneren les adquisicions els uns als altres en presència de les persones civils. Algú no diu que un monjo s'allibera d'ambdues formes, o que un altre monjo s'allibera mitjançant la saviesa o que un altre és un testimoni físic. O que un altre ha assolit la visió correcte, o que un altre és alliberat mitjançant la fe, o que un altre avança pel camí de l'ensenyança i un altre avança pel camí de la fe. O que un altre és virtuós i es comporta benèficament i un altre no és virtuós i es comporta perjudicialment. Ells no s'anuncien els uns als altres les adquisicions pel desig del guany, guanyant, no participen d'això captivats ni desmaiats amb avidesa i són savis per veure el perill. Monjos, aquesta és la recol·lecció que honora l'ensenyança correcta i no honora allò material. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues la recol·lecció que honora l'ensenyança correcta i no honora allò material és noble.

50.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció il·legítima i la recol·lecció legítima. Monjos, quina és la recol·lecció il·legítima? Monjos, quan en una recol·lecció l'activitat il·legítima preval i l'activitat legítima no preval. Quan la disciplina il·legítima preval i la disciplina legítima no preval. L'activitat il·legítima i la disciplina legítima es fan evidents i l'activitat legítima i la disciplina legítima no es fan evidents. Aquesta és la recol·lecció il·legítima.

Monjos, quina és la recol·lecció legítima? Monjos, quan en una recol·lecció l'activitat legítima preval i l'activitat il·legítima no preval. Quan la

disciplina legítima preval i la disciplina il·legítima no preval. L'activitat legítima i la disciplina legítima es fan evidents i l'activitat il·legítima i la disciplina il·legítima no es fan evidents. Aquesta és la recol·lecció legítima. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues recol·leccions la recol·lecció legítima és noble.

51.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció justa i la recol·lecció injusta. Monjos, quina és la recol·lecció injusta? Monjos, quan en una recol·lecció l'activitat injusta preval i l'activitat justa no preval. Quan la disciplina injusta preval i la disciplina justa no preval. L'activitat injusta i la disciplina injusta es fan evidents i l'activitat justa i la disciplina justa no es fan evidents. Aquesta és la recol·lecció injusta.

Monjos, quina és la recol·lecció justa? Monjos, quan en una recol·lecció l'activitat justa preval i l'activitat injusta no preval. Quan la disciplina justa preval i la disciplina injusta no preval. L'activitat justa i la disciplina justa es fan evidents i l'activitat injusta i la disciplina injusta no es fan evidents. Aquesta és la recol·lecció justa. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues la recol·lecció justa és noble.

52.

Monjos, existeixen dues recol·leccions. Quines són? La recol·lecció que pensa en relació a l'ensenyança i la recol·lecció que no pensa en relació a l'ensenyança. Monjos, quina és la recol·lecció que no pensa en relació a l'ensenyança? Monjos, en una recol·lecció els monjos tenen una diferència, justa o injusta. Com a resultat d'això els monjos d'una part no es calmen ni parlen de la pacificació amb l'altra part. No propícis els uns amb els altres no s'estableixen propíciament. Persisteixen en la no pacificació i en el no propíciament els uns amb els altres amb determinació, dient que aquesta és la veritat i tot el demás és erroni. Monjos, aquesta és la recol·lecció que no pensa en relació a l'ensenyança.

Monjos, quina és la recol·lecció que pensa en relació a l'ensenyança? Monjos, en una recol·lecció els monjos tenen una diferència justa o injusta. Els monjos d'una part es calmen o parlen de la pacificació amb l'altra part. Propícis els uns amb els altres s'estableixen propíciament. No persisteixen en la no pacificació ni en el no propíciament els uns amb els altres amb determinació, dient que aquesta és la veritat i tot el demás és erroni. Monjos, aquesta és la recol·lecció que pensa en relació amb l'ensenyança. Monjos, aquestes dues són les recol·leccions i de les dues la recol·lecció que pensa en relació a l'ensenyança és noble.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

VI

53.

Monjos, existeixen dues persones que han nascut al món pel benefici, el benestar i la felicitat de molts déus i persones. Qui són? Són Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i el monarca universal.

54.

Monjos, existeixen dos humans sobrenaturals que han nascut al món pel benefici, el benestar i la felicitat de molts déus i persones. Qui són? Són Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i el monarca universal.

55.

Monjos, a la mort d'aquestes dues persones existeix molt penediment al món. Qui són? Són Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i el monarca universal.

56.

Monjos, existeixen dos que són dignes de monuments. Qui són? Són Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i el monarca universal.

57.

Monjos, existeixen dos il·luminats. Qui són? Són Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i el Silenciós il·luminat.

58.

Monjos, l'explosió d'un llamp no atemoreix a aquests dos. Qui són? Un monjo que ha renunciat als desigs i l'elefant pur.

59.

Monjos, l'explosió d'un llamp no atemoreix a aquests dos. Qui són? Un monjo que ha renunciat als desigs i el cavall pur.

60.

Monjos, l'explosió d'un llamp no atemoreix a aquests dos. Qui són? Un monjo que ha renunciat als desigs i el lleó, rei dels animals.

61.

Monjos, la paraula indòmita no s'hauria de realitzar per dues bones raons. Quines són? Per no dir mentides i per no fer acusacions errònies. Comprenent aquestes dues bones raons la paraula indòmita no s'hauria de realitzar.

62.

Monjos, les dones moren no saciades i no obstruïdes per fer dues coses. Quines són? Tenir relacions sexuals i procrear.

63.

Monjos, us vull explicar el viure no pacífic conjuntament i el viure pacífic conjuntament, escolteu i ateneu amb compte. Monjos, què és el viure no pacífic conjuntament i com viu allò no pacífic conjuntament? Li succeeix a un monjo vell: Els monjo vells no em parlen, els monjos de mitjana edat no

em parlen i els monjos novicis tampoc no em parlen. Jo tampoc no parlaré amb els monjos vells, amb els monjos de mitjana edat o amb els monjos novicis. Si un monjo vell, un monjo de mitjana edat o un monjo novici em parlen sense compassió i si jo no faig la rèplica, llavors la visió serà penosa i no satisfactòria. Llavors a un monjo de mitjana edat o a un monjo novici els succeeix això: Els monjos vells no em parlen, els monjos de mitjana edat no em parlen i els monjos novicis no em parlen. Jo tampoc no parlaré amb els monjos vells, amb els monjos de mitjana edat o amb els monjos novicis. Si un monjo vell, un monjo de mitjana edat o un monjo novici em parlen sense compassió i si jo no faig la rèplica, llavors la visió serà penosa i no satisfactòria. Monjos, aquest és el viure no pacífic conjuntament i d'aquesta manera aquests viuen conjuntament sense pau.

Monjos, què és el viure pacífic conjuntament i com viu allò pacífic conjuntament? Li succeeix a un monjo vell: Els monjo vells em parlen, els monjos de mitjana edat em parlen i els monjos novicis també em parlen. Jo també parlaré amb els monjos vells, amb els monjos de mitjana edat o amb els monjos novicis. Si un monjo vell, un monjo de mitjana edat o un monjo novici em parlen amb compassió i si jo faig la rèplica, llavors la visió no serà penosa sinó satisfactòria. Llavors a un monjo de mitjana edat o a un monjo novici els succeeix això: Els monjos vells em parlen, els monjos de mitjana edat em parlen i els monjos novicis també em parlen. Jo també parlaré amb els monjos vells, amb els monjos de mitjana edat o amb els monjos novicis. Si un monjo vell, un monjo de mitjana edat o un monjo novici em parlen amb compassió i si jo faig la rèplica, llavors la visió no serà penosa sinó satisfactòria. Monjos, aquest és el viure pacífic conjuntament i d'aquesta manera aquests viuen conjuntament amb pau.

64.

Monjos, si ambdues parts dels monjos van cap a l'establiment, sense intercanvi de paraules, de les visions contorsionades, perjudicats mentalment, insatisfets i furiosos, estan no pacificats internament amb l'establiment, això s'hauria d'esperar. La pena serà prolongada i els monjos estaran insatisfets.

Monjos, si ambdues parts dels monjos van cap a l'establiment, amb intercanvi de paraules, de les visions contorsionades, perjudicats mentalment, insatisfets i furiosos, estan pacificats internament amb l'establiment, això s'hauria d'esperar. La pena no serà prolongada i els monjos estaran satisfets.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

VII

65.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat de la família i la felicitat d'aquell qui ha anat endavant. D'aquestes dues, la felicitat d'aquell qui ha anat endavant és millor.

66.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat sensible i la felicitat de renunciar a la sensibilitat. D'aquestes dues, la felicitat de renunciar a la sensibilitat és millor.

67.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat amb substrat i la felicitat sense substrat. D'aquestes dues, la felicitat sense substrat és millor.

68.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat amb desigs i la felicitat sense desigs. D'aquestes dues, la felicitat sense desigs és millor.

69.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat material i la felicitat immaterial. D'aquestes dues, la felicitat immaterial és millor.

70.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat noble i la felicitat innoble. D'aquestes dues, la felicitat noble és millor.

71.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat física i la felicitat mental. D'aquestes dues, la felicitat noble és millor.

72.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat amb goig i la felicitat sense goig. D'aquestes dues, la felicitat sense goig és millor.

73.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat a causa de l'afabilitat i la felicitat a causa de l'equanimitat. D'aquestes dues, la felicitat a causa de l'equanimitat és millor.

74.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat a causa de la concentració i la felicitat a causa de la distracció. D'aquestes dues, la felicitat a causa de la concentració és millor.

75.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat amb joia per un objecte i la felicitat sense joia per un objecte. D'aquestes dues, la felicitat sense joia per un objecte és millor.

76.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat a causa de l'afabilitat per un objecte i la felicitat a causa de l'equanimitat per un objecte. D'aquestes dues, la felicitat a causa de l'equanimitat per un objecte és millor.

77.

Monjos, existeixen dues classes de felicitat. Quines són? La felicitat nascuda a causa d'un objecte material i la felicitat nascuda a causa d'un objecte immaterial. D'aquestes dues, la felicitat nascuda d'un objecte immaterial és millor.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

VIII

78.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen a causa d'un objecte, no sense un objecte. Quan l'objecte és dissipat els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

79.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb un origen, no sense un origen. Quan l'origen és dissipat els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

80.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb una raó, no sense una raó. Quan la raó és dissipada els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

81.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb una intenció, no sense una intenció. Quan la intenció és dissipada els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

82.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb un motiu, no sense un motiu. Quan el motiu és dissipat els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

83.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb allò que importa, no sense allò que importa. Quan allò que importa és dissipat els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

84.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb les sensacions, no sense les sensacions. Quan les sensacions són dissipades els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

85.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb les percepcions, no sense les percepcions. Quan les percepcions són dissipades els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

86.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb la consciència, no sense la consciència. Quan la consciència és dissipada els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

87.

Monjos, els pensaments demeritoris s'originen amb l'existència conjunta d'objectes, no sense l'existència conjunta d'objectes. Quan l'existència conjunta d'objectes és dissipada els pensaments demeritoris s'exhaureixen.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

IX

88.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són l'alliberament de la ment i l'alliberament mitjançant la saviesa.

89.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són l'energia i l'equilibri.

90.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són el nom i la substància.

91.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són el coneixement i l'alliberament.

92.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la opinió de l'ésser i la opinió del no ésser.

93.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la no vergonya i les no excuses.

94.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la vergonya i les excuses.

95.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la indisciplina i els amics perjudicials.

96.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la disciplina i els amics beneficiosos.

97.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són l'habilitat en els elements i l'habilitat en l'atenció a aquests.

98.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són l'habilitat en les ofenses eclesiàstiques i l'habilitat en superar-les.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

X

99.

Monjos, existeixen dues persones que són imbècils. Qui són? Són aquell qui sosté la càrrega del futur i aquell qui no sosté la càrrega del present.

100.

Monjos, existeixen dues persones que són savis. Qui són? Són aquell qui sosté la càrrega del present i aquell qui no sosté la càrrega del futur.

101.

Monjos, existeixen dues persones que són imbècils. Qui són? Són aquell qui percep allò no adequat com a adequat i aquell qui percep allò adequat com a no adequat.

102.

Monjos, existeixen dues persones que són savis. Qui són? Són aquell qui percep allò no adequat com a no adequat i aquell qui percep allò adequat com a adequat

103.

Monjos, existeixen dues persones que són imbècils. Qui són? Són aquell qui percep una ofensa quan no existeix cap ofensa i aquell qui no percep una ofensa com una ofensa.

104.

Monjos, existeixen dues persones que són savis. Qui són? Són aquell qui percep una ofensa quan existeix una ofensa i aquell qui no percep una ofensa quan no existeix cap ofensa.

105.

Monjos, existeixen dues persones que són imbècils. Qui són? Són aquell qui percep allò incorrecte com a correcte i aquell qui percep allò correcte com a incorrecte.

106.

Monjos, existeixen dues persones que són savis. Qui són? Són aquell qui percep allò incorrecte com a incorrecte i aquell qui percep allò correcte com a correcte.

107.

Monjos, existeixen dues persones que són imbècils. Qui són? Són aquell qui percep la no disciplina com a disciplina i aquell qui percep la disciplina com a no disciplina.

108.

Monjos, existeixen dues persones que són savis. Qui són? Són aquell qui percep la no disciplina com a no disciplina i aquell qui percep la disciplina com a disciplina.

109.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals augmenten. Qui són? Són aquell qui dubta quan no existeix cap motiu per dubtar i aquell qui no dubta quan existeix algun motiu per dubtar.

110.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals no augmenten. Qui són? Són aquell qui no dubta quan no existeix cap raó per dubtar i aquell qui dubta quan existeix algun motiu per dubtar.

111.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals augmenten. Qui són? Són aquell qui percep allò no adequat com adequat i aquell qui percep allò adequat com a no adequat.

112.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals no augmenten. Qui són? Són aquell qui percep allò no adequat com a no adequat i aquell qui percep allò adequat com a adequat.

113.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals augmenten. Qui són? Són aquell qui percep una ofensa quan no existeix cap ofensa i aquell qui percep una ofensa com una no ofensa.

114.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals no augmenten. Qui són? Són aquell qui percep una ofensa quan existeix una ofensa i aquell qui percep una no ofensa quan no existeix cap ofensa.

115.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals augmenten. Qui són? Són aquell qui percep l'ensenyança incorrecta com a ensenyança correcta i aquell qui percep l'ensenyança correcta com a ensenyança incorrecta.

116.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals no augmenten. Qui són? Són aquell qui percep l'ensenyança incorrecta com a ensenyança incorrecta i aquell qui percep l'ensenyança correcta com a ensenyança correcta.

117.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals augmenten. Qui són? Són aquell qui percep la no disciplina com a disciplina i aquell qui percep la disciplina com a no disciplina.

118.

Monjos, existeixen dues persones els desigs de les quals no augmenten. Qui són? Són aquell qui percep la no disciplina com a no disciplina i aquell qui percep la disciplina com a disciplina.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS

XI

119.

Monjos, existeixen dos desigs que són difícils de dissipar. Quins són? Són el desig de guanyar i el desig de viure.

120.

Monjos, existeixen dues persones al món que són estranyes. Qui són? Són aquell qui actua reflexivament i aquell qui posseeix gratitud i retorna la gratitud.

121.

Monjos, existeixen dues persones al món que són estranyes. Qui són? Són aquell qui està satisfet i aquell qui satisfà les necessitats dels altres.

122.

Monjos, existeixen dues persones que són difícils de satisfer. Qui són? Són aquell qui col·lecciona tot allò que guanya i aquell qui gasta tot allò que guanya.

123.

Monjos, existeixen dues persones que són difícils de satisfer. Qui són? Són aquell qui no col·lecciona tot allò que guanya i aquell qui no gasta tot allò que guanya.

124.

Monjos, existeixen dues causes pel sorgir de l'avidesa. Quines són? Són l'objecte agradable i el pensament ignorant.

125.

Monjos, existeixen dues causes pel sorgir de l'aversion. Quines són? Són l'objecte agradable i el pensament ignorant.

126.

Monjos, existeixen dues raons pel sorgir de la visió errònia. Quines són? Les paraules d'un altre i el pensament ignorant.

127.

Monjos, existeixen dues raons pel sorgir de la visió correcta. Quines són? Les paraules d'un altre i el pensament savi.

128.

Monjos, existeixen dues ofenses. Quines són? Són la ofensa frívola i la ofensa greu.

129.

Monjos, existeixen dues ofenses. Quines són? Són aquella que és una greu transgressió i aquella que no és una greu transgressió.

130.

Monjos, existeixen dues ofenses. Quines són? Són la ofensa que ha de ser completada i la ofensa que no ha de ser completada.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

XII

131.

Monjos, un monjo que aspira fora de la fe hauria d'aspirar correctament, 'Que jo pugui ser com Sāriputta o com Moggallāna.' Monjos, ells estan més enllà de la comparació en mig dels meus deixebles monjos.

132.

Monjos, un monjo que aspira fora de la fe hauria d'aspirar correctament, 'Que jo pugui ser com la monja Khemā o com la monja Uppalavannā.' Monjos, elles estan més enllà de la comparació en mig de les meves deixebles monges.

133.

Monjos, un deixeble masculí laic que aspira fora de la fe hauria d'aspirar correctament, 'Que jo pugui ser com el cap de família Cittā o com el cap de família Hatthaka de Alavaka.' Monjos, ells estan més enllà de la comparació en mig dels meus deixebles masculins laics.

134.

Monjos, una deixeble femenina laica que aspira fora de la fe hauria d'aspirar correctament, 'Que jo pugui ser com Khujjuttarā o com Velukantakī Nandamātā.' Monjos, elles estan més enllà de la comparació en mig de les meves deixebles femenines laiques.

135.

Monjos, l'home imbècil i ignorant realitzant aquestes dues coses es destrueix a si mateix, esdevé acusable i és acusat pel savi i acumula molt demèrit. Quines són aquestes dues coses? Sense investigar i sense penetrar en la visió de la profunditat venera allò que no s'hauria de venerar i menysprea allò que s'hauria de venerar. Monjos, el gran home savi realitzant aquestes dues coses no es destrueix a si mateix, no esdevé acusable i no és acusat pel savi i acumula molt mèrit. Quines són aquestes dues coses? Investigant i penetrant en la visió de la profunditat venera allò que s'hauria de venerar i menysprea allò que s'hauria de menysprear.

136.

Monjos, l'home imbècil i ignorant realitzant aquestes dues coses es destrueix a si mateix, esdevé acusable i és acusat pel savi i acumula molt demèrit. Quines són aquestes dues coses? Sense investigar i sense penetrar en la visió de la profunditat no posa fe en allò on n'hi hauria de posar i posa fe en allò on no n'hi hauria de posar.

Monjos, el gran home savi realitzant aquestes dues coses no es destrueix a si mateix, no esdevé acusable i no és acusat pel savi i acumula molt mèrit. Quines són aquestes dues coses? Investigant i penetrant en la visió de la profunditat no posa fe en allò on no n'hi hauria de posar i posa fe en allò on n'hi hauria de posar.

137.

Monjos, a causa de la conducta incorrecta envers els dos, l'home imbècil i ignorant es destrueix a si mateix, esdevé acusable i és acusat pel savi i acumula molt demèrit. Qui són aquests dos? Són la mare i el pare.

Monjos, a causa de la conducta correcta envers els dos, el gran home savi no es destrueix a si mateix, no esdevé acusable i no és acusat pel savi i acumula molt mèrit. Qui són aquests dos? Són la mare i el pare.

138.

Monjos, a causa de la conducta incorrecta envers els dos, l'home imbècil i ignorant es destrueix a si mateix, esdevé acusable i és acusat pel savi i acumula molt demèrit. Qui són aquests dos? Són Aquell qui ha retornat una vegada i els deixebles d'Aquell qui ha retornat una vegada.

Monjos, a causa de la conducta correcta envers els dos, el gran home savi no es destrueix a si mateix, no esdevé acusable i no és acusat pel savi i acumula molt mèrit. Qui són aquests dos? Són Aquell qui ha retornat una vegada i els deixebles d'Aquell qui ha retornat una vegada.

139.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la purificació de la ment i la no purificació de la ment al món.

140.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la ira i el sosteniment de l'enemistat.

141.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la pacificació de la ira i la renúncia al sosteniment de l'enemistat.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

XIII

142.

Monjos, existeixen dues ofrenes. Quines són? Són l'ofrena material i l'ofrena de l'ensenyança. D'aquestes dues, l'ofrena de l'ensenyança és millor.

143.

Monjos, existeixen dues súplices. Quines són? Són la súplica a la matèria i la súplica a l'ensenyança. D'aquestes dues, la súplica a l'ensenyança és millor.

144.

Monjos, existeixen dues renúncies. Quines són? Són la renúncia a la matèria i la renúncia a l'ensenyança. D'aquestes dues, la renúncia a l'ensenyança és millor.

145.

Monjos, existeixen dos abandonaments. Quins són? Són l'abandonament de la matèria i l'abandonament de l'ensenyança. D'aquests dos, l'abandonament de l'ensenyança és millor.

146.

Monjos, existeixen dues possessions. Quines són? Són les possessions materials i les possessions de l'ensenyança. D'aquestes dues, les possessions de l'ensenyança són millors.

147.

Monjos, existeixen dues participacions comuns. Quines són? Son la participació material i l'ensenyança en comú. D'aquestes dues, la participació en l'ensenyança en comú és millor.

148.

Monjos, existeixen dues divisions. Quines són? Són la divisió de la matèria i la divisió de l'ensenyança. D'aquestes dues, la divisió de l'ensenyança és millor.

149.

Monjos, existeixen dues classificacions. Quines són? Són la classificació de la matèria i la classificació de l'ensenyança. D'aquestes dues, la classificació de l'ensenyança és millor.

150.

Monjos, existeixen dos beneficis. Quins són? Són els beneficis materials i els beneficis de l'ensenyança. D'aquests dos, els beneficis de l'ensenyança són millors.

151.

Monjos, existeixen dues compassions. Quines són? Són la compassió material i l'ensenyança compassiva. D'aquestes dues, l'ensenyança compassiva és millor.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS

XIV

152.

Monjos, existeixen dues extensions. Quines són? Són l'extensió material i l'extensió de l'ensenyança. D'aquestes dues, l'extensió de l'ensenyança és millor.

153.

Monjos, existeixen dues benvingudes amistoses. Quines són? Són la benvinguda amistosa material i la benvinguda amistosa de l'ensenyança. D'aquestes dues, la benvinguda amistosa de l'ensenyança és millor.

154.

Monjos, existeixen dos desigs. Quins són? Són els desigs materials i els desigs de l'ensenyança. D'aquests dos, els desigs de l'ensenyança són millors.

155.

Monjos, existeixen dues persecucions. Quines són? Són la persecució material i la persecució de l'ensenyança. D'aquestes dues, la persecució de l'ensenyança és millor.

156.

Monjos, existeixen dues recerques. Quines són? Són la recerca material i la recerca en l'ensenyança. D'aquestes dues, la recerca de l'ensenyança és millor.

157.

Monjos, existeixen dues ofrenes. Quines són? Són l'ofrena material i l'ofrena de l'ensenyança. D'aquestes dues, l'ofrena de l'ensenyança és millor.

158.

Monjos, existeixen dos excel·lents robatoris. Quins són? Són l'excel·lent robatori material i l'excel·lent robatori de l'ensenyança. D'aquests dos, l'excel·lent robatori de l'ensenyança.

159.

Monjos, existeixen dues potències. Quines són? Són la potència material i la potència de l'ensenyança. D'aquestes dues, la potència de l'ensenyança és millor.

160.

Monjos, existeixen dos creixements. Quins són? Són el creixement material i el creixement de l'ensenyança. D'aquests dos, el creixement de l'ensenyança és millor.

161.

Monjos, existeixen dues joies. Quines són? Són la joia material i la joia de l'ensenyança. D'aquestes dues, la joia de l'ensenyança és millor.

162.

Monjos, existeixen dues acumulacions. Quines són? Són l'acumulació material i l'acumulació de l'ensenyança. D'aquestes dues, l'acumulació de l'ensenyança és millor.

163.

Monjos, existeixen dos desenvolupaments complets. Quins són? Són el desenvolupament complet d'allò material i el desenvolupament complet de l'ensenyança. D'aquests dos, el desenvolupament complet de l'ensenyança és millor.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

XV

164.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són l'èxit en les adquisicions i l'èxit en el sorgir de les adquisicions.

165.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la honradesa i la delicadesa.

166.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són el sosteniment davanter i la rectitud.

167.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són les paraules delicades i la benvinguda amistosa.

168.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la no ofensa i la puresa.

169.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són les portes desprotegides dels sentits i el desconeixement de la quantitat correcta per repartir.

170.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la protecció sense portes i el coneixement de la quantitat correcta per repartir.

171.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són el poder de la consideració i el poder del desenvolupament.

172.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són el poder de la contemplació i el poder de la concentració.

173.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la calma i el coneixement profund.

174.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la moral fracassada i la visió errònia.

175.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són l'èxit en la moralitat i la visió correcta.

176.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la puresa de les virtuts i la puresa de la visió.

177.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la puresa de la visió i l'esforç limitat a aquesta visió.

178.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la insatisfacció en les coses meritòries i l'esforç sorgit sense obstrucció.

179.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són l'oblidança i la ignorància.

180.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la contemplació i el coneixement.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

XVI

181.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

182.

Monjos, existeixen dues coses. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

183.

Monjos, residint amb dues coses el monjo viu en la infelicitat. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

184.

Monjos, residint amb dues coses el monjo viu en la felicitat. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

185.

Monjos, existeixen dues coses que condueixen a la disminució de la instrucció del monjo. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiosos. Són la no vergonya i les no excuses.

186.

Monjos, existeixen dues coses que condueixen a la no disminució de la instrucció del monjo. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

187.

Monjos, amb el fonament d'aquestes dues coses el monjo és conduït i abocat a un naixement a l'infern. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiosos. Són la no vergonya i les no excuses.

188.

Monjos, amb el fonament d'aquestes dues coses el monjo és conduït i abocat a un naixement al cel. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

189.

Monjos, amb el fonament d'aquestes dues coses algú, després de la mort, naix en disminució, en un estat perjudicial a l'infern. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

190.

Monjos, amb el fonament d'aquestes dues coses algú, després de la mort, naix en augment, en un estat beneficiós al cel. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

191.

Monjos, existeixen dues coses que són demeritòries. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

192.

Monjos, existeixen dues coses que són meritòries. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

193.

Monjos, existeixen dues coses que són deficientes. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

194.

Monjos, existeixen dues coses que són no deficientes. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

195.

Monjos, existeixen dues coses que produeixen sofriment. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

196.

Monjos, existeixen dues coses que produeixen felicitat. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

197.

Monjos, existeixen dues coses que produeixen resultats perjudicials. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

198.

Monjos, existeixen dues coses que produeixen resultats beneficiosos. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

199.

Monjos, existeixen dues coses que són plenes de problemes. Quines són? Són la ira i l'enveja. Són la naturalesa encoberta i el sentiment perjudicial. Són la gelosia i l'egoisme. Són l'aparença il·lusòria i el treball artificiós. Són la no vergonya i les no excuses.

200.

Monjos, existeixen dues coses que són sense problemes. Quines són? Són la no ira i la no enveja. Són la no naturalesa encoberta i el no sentiment perjudicial. Són la no gelosia i el no egoisme. Són la no il·lusió i el no artifici. Són la vergonya i les excuses.

201.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

202.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la seva repetició als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

203.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb les preguntes sobre l'elevat codi de regles als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els

desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

204.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'ordre per l'elevat codi de regles que ha de ser repetit als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

205.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la satisfacció a causa d'aquest als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris

posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

206.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'ordre per assolir la satisfacció als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

207.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la reprensió als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

208.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el rebuig als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

209.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'excomunicació als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

210.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la reconciliació als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la

conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

211.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la privació els deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

212.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'observança sota prova als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris

posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

213.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el seu recordatori des del principi als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

214.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'acceptació de la penitència als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient

aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

215.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'acció per la rehabilitació als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

216.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el restabliment als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

217.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el rebuig d'allò inútil als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

218.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la responsabilitat per un mateix als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

219.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la realització d'un anunci després d'una resolució als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels

humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

220.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la realització d'un segon anunci als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

221.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la realització d'anuncis fins a quatre vegades als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir

els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

222.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el recordatori de la manca de sentit als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

223.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el recordatori de la manca de sentit per una segona vegada als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les

regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

224.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la realització dels procediments en la presència als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

225.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el pregonament per estar atents als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

226.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'alliberació dels fonaments d'allò insà als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

227.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb la realització de la promesa als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

228.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb l'establiment de l'assumpte pel vot de la majoria als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

229.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el recordatori de la seva naturalesa demeritòria als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

230.

Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat l'elevat codi de regles amb el cobriment com l'herba als deixebles. Quines són? Són per l'excel·lència i la felicitat de la comunitat, per protegir-se dels pensaments perjudicials dels humans, pel bé de la conducta correcta dels monjos, per restringir els desigs aquí i ara i per protegir-se dels desigs posteriorment, per refrenar la ira aquí i ara i per protegir-se de la ira posteriorment, per restringir la ofensa aquí i ara i per protegir-se de la ofensa posteriorment, per restringir les pors aquí i ara i per protegir-se de les pors posteriorment, per restringir els pensaments demeritoris aquí i ara i per protegir-se dels pensaments demeritoris posteriorment, per la compassió de les persones laiques, per eliminar els desigs dels monjos no virtuosos, per la felicitat dels feliços i pel desenvolupament de la felicitat dels feliços, per l'establiment inflexible de l'ensenyança correcta i pel seguiment de les regles. Monjos, veient aquestes dues bones raons Aquell qui ha retornat una vegada ha assenyalat els preceptes als deixebles.

Traducció: Albert Biayna Gea

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

XVII

231.

Monjos, coneixent l'avidesa mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, coneixent l'avidesa exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant l'avidesa, aquests dos s'haurien de desenvolupar.

Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la

destrucció de l'avidesa, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de

l'avidesa, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i

el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de l'avidesa, aquests

dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement

profund. Monjos, pel cessament de l'avidesa, aquests dos s'haurien de

desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

pel rebuig de l'avidesa, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a l'avidesa,

aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el

coneixement profund.

232.

Monjos, coneixent l'aversió mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, coneixent l'aversió exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant l'aversió, aquests dos s'haurien de desenvolupar.

Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la

destrucció de l'aversió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de

l'aversió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i

el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de l'aversió, aquests

dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement

profund. Monjos, pel cessament de l'aversió, aquests dos s'haurien de

desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

pel rebuig de l'aversió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a l'aversió,

aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el

coneixement profund.

233.

Monjos, coneixent l'engany mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, coneixent l'engany exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant l'engany, aquests dos s'haurien de desenvolupar.

Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la

destrucció de l'engany, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de

l'engany, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i

el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de l'engany, aquests

dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement

profund. Monjos, pel cessament de l'engany, aquests dos s'haurien de

desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

pel rebuig de l'engany, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a l'engany,

aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el

coneixement profund.

234.

Monjos, coneixent la ira mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent la ira exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la ira, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de la ira, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la ira, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la ira, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de la ira, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de la ira, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la ira, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

235.

Monjos, coneixent l'enveja mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent l'enveja exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant l'enveja, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de l'enveja, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de l'enveja, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de l'enveja, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de l'enveja, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de l'enveja, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a l'enveja, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

236.

Monjos, coneixent la naturalesa encoberta mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent la naturalesa encoberta exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la naturalesa encoberta, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de la naturalesa encoberta, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la naturalesa encoberta, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la naturalesa encoberta, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de la naturalesa encoberta, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de la naturalesa encoberta, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la naturalesa encoberta, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

237.

Monjos, coneixent la rancúnia mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent la rancúnia exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la rancúnia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de la rancúnia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la rancúnia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la rancúnia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de la rancúnia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de la rancúnia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la rancúnia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

238.

Monjos, coneixent l'egoisme mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent l'egoisme exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant l'egoisme, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de l'egoisme, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de l'egoisme, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de l'egoisme, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de l'egoisme, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de l'egoisme, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a l'egoisme, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

239.

Monjos, coneixent la il·lusió mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent la il·lusió exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la il·lusió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de la il·lusió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la il·lusió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la il·lusió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de la il·lusió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de la il·lusió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la il·lusió, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

240.

Monjos, coneixent l'astúcia mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, coneixent l'astúcia exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant l'astúcia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, per la destrucció de l'astúcia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, per l'exhauriment de l'astúcia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, pel distanciament de l'astúcia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, pel cessament de l'astúcia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, pel rebuig de l'astúcia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, per la renúncia a l'astúcia, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

241.

Monjos, coneixent la obstinació mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, coneixent la obstinació exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la obstinació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, per la destrucció de la obstinació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, per l'exhauriment de la obstinació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, pel distanciament de la obstinació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, pel cessament de la obstinació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, pel rebuig de la obstinació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, per la renúncia a la obstinació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

242.

Monjos, coneixent la violència mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent la violència exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la violència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de la violència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la violència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la violència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de la violència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de la violència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la violència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

243.

Monjos, coneixent la usura mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent la usura exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la usura, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de la usura, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la usura, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la usura, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de la usura, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de la usura, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la usura, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

244.

Monjos, coneixent la vanitat mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, coneixent la vanitat exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la vanitat, aquests dos s'haurien de desenvolupar.

Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la

destrucció de la vanitat, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la

vanitat, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i

el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la vanitat, aquests

dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement

profund. Monjos, pel cessament de la vanitat, aquests dos s'haurien de

desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

pel rebuig de la vanitat, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són?

Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la vanitat,

aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el

coneixement profund.

245.

Monjos, coneixent la contaminació mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, coneixent la contaminació exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la contaminació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

per la destrucció de la contaminació, aquests dos s'haurien de

desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

per l'exhauriment de la contaminació, aquests dos s'haurien de

desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

pel distanciament de la contaminació, aquests dos s'haurien de

desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos,

pel cessament de la contaminació, aquests dos s'haurien de desenvolupar.

Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de

la contaminació, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la

calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la contaminació,

aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el

coneixement profund.

246.

Monjos, coneixent la negligència mitjançant l'experiència aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, coneixent la negligència exactament, aquests dos s'haurien de desenvolupar? Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Monjos, investigant la negligència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la destrucció de la negligència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per l'exhauriment de la negligència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel distanciament de la negligència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel cessament de la negligència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, pel rebuig de la negligència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund. Monjos, per la renúncia a la negligència, aquests dos s'haurien de desenvolupar. Quins són? Són la calma i el coneixement profund.

Traducció: Albert Biayna Gea